

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten a 2020. január 24. napján megtartott tárgyaláson meghozta a következő

Í T É L E T T:

A pénzmosás büntette miatt az I. r. vádlott és társai ellen indított levő büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék 31.B.741/2018/46. számú ítéletét III. r., IV. r. és V. r. vádlott vonatkozásában megváltoztatja.

Az e vádlottak terhén értékelt bűncselekményeket folytatólagosan elkövetettnek minősíti.

V. r. vádlott büntetését 2 (két) év 8 (nyolc) hónap szabadságvesztésre és 4 (négy) év közügyektől eltiltásra enyhíti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét III.r., IV.r. és V.r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja azzal, hogy a III.r. vádlott esetében végrehajtani rendelt Kecskeméti Járásbíróság 24.Bk.344/2013/5. számú végzésével kiszabott 6 (hat) hónap börtönbüntetés helyesen 2 (két) év próbaidőre felfüggesztett volt.

III. r. vádlott tartózkodási helye:, személyazonosító igazolványának száma: ... ,

IV. r. vádlott lakcíme, személyazonosító igazolványának száma: ... és

V. r. vádlott tartózkodási helye ..., fogvatartásának helye: ... Büntetés-végrehajtási Intézet, személyazonosító igazolványának száma:

V.r. vádlott által 2019. június 17. és 18. napján, valamint 2019. december 5. napjától a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

A másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költségből III.r. vádlott 47.295 (negyvenhétezer-kettőszázkilencvenöt) forintot, IV.r. vádlott 31.425 (harmincegyezer-négyszázhuszonöt) forintot, V.r. vádlott 31.000 (harmincegyezer) forintot köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

- [1] A Fővárosi Törvényszék 2019. május 15. napján - az ismeretlen helyen tartózkodó V. r. vádlott távollétében - kihirdetett 31.B.741/2018/46. számú ítéletével a fellebbezéssel érintett

- III. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 399. § (2) bekezdés a) pontjába ütköző és a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett pénzmosás büntetében; s ezért őt 2 év 8 hónap - börtön fokozatú - szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett továbbá a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, azt a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napban megjelölve, valamint a Kecskeméti Járásbíróság 2013. augusztus 29.

napján jogerős 24.Bk.344/2013/5. számú végzésével kiszabott 6 hónap börtönbüntetés végrehajtásáról.

- IV. r. vádlottat a Btk. 399. § (2) bekezdés a) pontjában meghatározott társtettesként elkövetett pénzmosás büntette miatt 1 év 6 hónap - börtön fokozatú - szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. A végrehajtás elrendelése estére rögzítette a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját.
- V. r. vádlott bűnösségét a Btk. 399. § (2) bekezdés a) pontjába ütköző és a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett pénzmosás büntetében állapította meg; s ezért 3 év börtön fokozatú szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napban, ezen túlmenően elrendelte a Fővárosi Bíróság 2011. december 13. napján jogerős 7.B.896/2004/623. számú ítéletével kiszabott 2 év börtönbüntetés és a Fővárosi Törvényszék 2014. szeptember 4. napján jogerős 20.B.637/2013/88. számú ítéletével kiszabott 6 hónap börtön fokozatú szabadságvesztés végrehajtását.
- Rendelkezett még a lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

- [2] Az ítélet ellen - melyet az ügyészség képviselője valamennyi terheltet érintően tudomásul vett - a kihirdetést követően III. r. vádlott és védője, valamint IV. r. vádlott és védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan a büntetés enyhítése érdekében, míg az ismeretlen helyen tartózkodó V. r. vádlott védője enyhítés végett jelentett be fellebbezést. V. r. vádlott pedig a 2019. június 17.-i elfogását követően, a 2019. június 18.-i ülésen az ítélet kézbesítését követően fellebbezett elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés céljából.
- [3] Az elsőfokú ítélet - rendes jogorvoslat hiányában -I. r., II. r. valamint VI. r. vádlott vonatkozásában a kihirdetés, 2019. május 15. napján jogerőre emelkedett.
- [4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség 2019. július 4. napján kelt BF.520/2019/3. számú átiratában V. r. vádlott Be. 600. § (1) bekezdés b) pontja szerinti - tárgyaláson történő - kihallgatását, illetőleg a tényállás pontosítását követően az elsőfokú ítélet megváltoztatására, ezen belül annak rögzítésére, hogy III. r. vádlott és V. r. vádlott közügyektől eltiltása mellékbüntetésként kiszabottnak tekintendő,
- [5] III. r. vádlottal szemben összesen 300 euró, míg V. r. vádlottal szemben 46. 808.000 forint összeg erejéig vagyonelkobzás elrendelésére,
- [6] V. r. terhelt által 2019. június 17. és 18. napján őrizetben töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámítására, egyebekben pedig az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.
- [7] Az átirat a vádlotti és védői fellebbezések iránya okán utalt a felülbírálat teljeségére, ezen túlmenően a perrendi szabályok elsőfokú bíróság általi maradéktalan betartására, s az ügyfelderítési kötelezettség teljesítésére.
- [8] A tényállást az I., III. és IV. pontban a Magyar Nemzeti Bank honlapján fellelhető deviza középárfolyam nyilvántartás alapján csak az egyes vádlottak által a bankszámláról felvett Euro, illetőleg USD-nak megfelelő forint összegekkel tartotta szükségesnek kiegészíteni, míg az V. tényállási pontban annak rögzítését tartotta indokoltnak, miszerint V. r. vádlott összesen 46.808.000.- Ft, bűncselekményből származó készpénzt vett fel Bank1-ben.

- [9] Ezen túlmenően a tényállást megalapozottnak, s ekként a másodfokú eljárásban is irányadónak tartotta, s ennek okán hivatkozott a felmentést célzó fellebbezések alaptalan voltára. Egyetértett az elsőfokú bíróság vádlottak tudattartalmára, szándékára és ezen keresztül a bűnösségére vont következtetésével, s a cselekmények jogi minősítésével, a jogi indokolásban foglaltakkal is.
- [10] Az elsőfokú bíróság által értékelt bűnösségi körülményeket hiánytalannak jelölte meg, s a kiszabott büntetést III., IV. és V. r. vádlott vonatkozásában is a büntetési célokkal összhangban állónak találta, azok enyhítésére, a nyomatékos súlyosító tényezők, főként előéletük miatt egyik fellebbezéssel érintett terhelt esetében sem látott lehetőséget.
- [11] Kifejtette továbbá, hogy az irányadó tényállás tartalmazza, miszerint V. r. vádlotthoz bűncselekményből származó összesen 46.808.000.-Ft került, így ezen összegre az elsőfokú bíróságnak a Btk.74.§ (1) bekezdés a) pontja értelmében vagyonek Kobzás intézkedést kellett volna alkalmaznia, melynek elrendelése azonban - miután az a Be.595.§ (4) bekezdésében írtak szerint súlyosítási tilalomba nem ütközik - a másodfokú bíróság által pótolandó.
- [12] III. r. vádlottal szemben a 300 euró összeg erejéig történő vagyonek Kobzás elrendelését arra tekintettel látta szükségesnek, hogy álláspontja szerint a törvényszék nevezett gyanúsított vallomása az azon részét, miszerint a bűncselekményből származó euró összegek banki felvételében történt közreműködésért alkalmanként legkevesebb 50 eurót kapott „jutalékként”, elfogadta. Márpedig ebből egyértelműen következik, hogy legkevesebb 300 euró bűncselekményből származó összeghez jutott, melyet tőle el kell vonni.
- [13] A bíróság további ítéleti rendelkezései kapcsán az átirat azok törvényi előírásoknak való megfelelését emelte ki.
- [14] III. r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában elsődlegesen III. r. terhelt bizonyítottság hiányában történő felmentését, másodlagosan a büntetésének enyhítését indítványozta. Elsődleges indítványa kapcsán mindenekelőtt arra hivatkozott, hogy tévedett a törvényszék, amikor védenca tárgyalási vallomásaival szemben a nyomozás során tett nyilatkozatait fogadta el, holott III. r. vádlott meggyőző, s nem cáfolható magyarázattal szolgált eltérő állításaira, vallomásaival módosítására.
- [15] Érelmezte továbbá a település1 Városi Rendőrkapitányság megkeresésének elmaradását, illetve azt hangsúlyozta, hogy Sz.D. (igazi nevén D.P.) ügyfelét csupán eszközül használta fel kizárólagosan a saját érdekében.
- [16] IV. r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában fellebbezésének mindkét irányát, illetőleg elsőfokú perbeszédében elmondottakat fenntartotta.
- [17] A felmentést célzó indítványa körében továbbra is arra hivatkozott, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok nem alkotnak olyan zárt logikai láncot, melyből kétséget kizáróan megállapítható lenne a IV. r. vádlott elkövetéskori tudattartalma, azaz, hogy tisztában lett volna azzal, miszerint más által elkövetett büntetendő cselekményből származó dolgot szerez meg harmadik személynek, s ezen keresztül a bűncselekmény elkövetésére irányuló eshetőleges szándéka sem.
- [18] Másodlagos indítványában arra tért ki, hogy az eset összes körülményei alapján a büntetés enyhítése indokolt, mert az enyhítő tényezőket az elsőfokú bíróság nem a súlyuknak megfelelően értékelte.

- [19] V. r. vádlott védője fellebbezés indokolásában a büntetés enyhítése végett bejelentett fellebbezését fenntartotta. Ugyanakkor foglalkozott azzal is, hogy az elsőfokú bíróság ítélete védence vonatkozásában a bizonyítékok egymásba kapcsolódó logikai kohéziója hiányában inkább a mérlegelésen alapul, mint kétséget kizáróan feltárt bizonyítékokon nyugvó ténybeli következtetésen, s nincsenek megjelölve azok a bizonyítékok, amelyekből az elsőfokú bíróság védence vonatkozásában a kétséget kizáró elkövetést alapította. Ezzel összefüggésben az V. r. vádlott pénzösszegek kivételekor fennállt tudattartalmát emelte ki, melynél az adatok álláspontja szerint delictum elkövetésére irányuló szándékot nem igazoltak.
- [20] Hangot adott azon véleményének is, miszerint a tényállás nincs minden esetben összhangban az indokolással, ez utóbbi pedig a bizonyítékokkal.
- [21] Kérte továbbá a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség vagyonek Kobzásra irányuló indítványának elutasítását arra való hivatkozással, hogy nem ügyfele gazdagodott a számláról kivett pénzösszeggel, illetőleg vagyontalan egzisztenciáját figyelembe véve, csupán adminisztratív jellegű lenne az intézkedés.
- [22] A büntetés enyhítését az elsőfokú ítélet belső aránytalanságára figyelemmel látta szükségesnek.
- [23] A tárgyaláson III. r. vádlott védője perbeszédét lényegében az írásbeli fellebbezés indokolásában foglaltakkal egyezően terjesztette elő. A felmentést célzó indítványa körében hangsúlyozta továbbá, hogy az elsőfokú bíróság vádlotti tudattartalomra vont következtetésének helytelenségét az is alátámasztja, hogy miután felmerült a gyanúja, hogy az átutalt pénz bűncselekményből származik, magatartásával azonnal felhagyott és az is, hogy az általános iskola nyolc osztályát végezte csupán el, így nem rendelkezhetett az átutalt pénz eredetére vonatkozó ismerettel és tapasztalattal.
- [24] III. r. vádlott felszólalásban védője által elmondottakkal egyetértve, azt részben megismételve, ártatlanságát hangoztatta, másodlagosan pedig a történetek miatti sajnálatát fejezte ki.
- [25] IV. r. vádlott védője a perbeszédében a fellebbezése írásbeli indokolásában foglaltakat tartotta fenn, azt kiegészíteni nem kívánta.
- [26] IV. r. vádlott felszólalásában megbánásának adott hangot és kijelentette, hogy a jövőben tartózkodik az ilyen jellegű cselekmények elkövetésétől.
- [27] V. r. vádlott védője a fellebbezés indokolásában írtakat ugyancsak fenntartotta azzal az eltéréssel, hogy V. r. terhelt másodfokú tárgyaláson előterjesztett védekezésére figyelemmel a vagyonek Kobzás elutasítására vonatkozó indokolása már nem irányadó.
- [28] V. r. vádlott L.P. tanúkenti kihallgatására vonatkozó bizonyítási indítványának elutasítását követően felszólalásában elsődlegesen felmentését indítványozta arra figyelemmel, hogy nem tudott a számlára érkező pénzek bűncselekményből származó voltáról. Másodlagosan azonban megbánását hangoztatta és azt, hogy rövid időre a családjával való kapcsolatának rendezése érdekében hazamehessen.
- [29] Az ügyész tárgyaláson írásbeli indítványát fenntartotta, azt annyiban egészítette ki, hogy V. r. vádlott vallomására figyelemmel álláspontja szerint a bankszámlákról felvett készpénz

összegek erejéig történt gazdagodása - miután állítása szerint az összeget befektette, ennek keretében cégekhez kamatra kihelyezte - már nem kérdéses. Ennek hiányában másodlagosan 3.000.000,- Ft-ra kérte vagyonekbevitel alkalmazását, mely V. r. terhelt elmondása szerint az „üzletből” számra haszna volt. Ezen túlmenően indítványt tett a V. r. terhelt által letartóztatásban töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámítására is.

- [30] A vádlotti és védői fellebbezések közül egyedül V. r. vádlott és védője enyhítésre irányuló fellebbezése vezetett eredményre.
- [31] Figyelemmel arra, hogy az addig ismeretlen helyen tartózkodó V. r. vádlott elfogatóparancs alapján történő elfogására az elsőfokú ítélet meghozatalát követően, 2019. június 17. napján került sor, a másodfokú bíróság az ügyben a Be. 752. § (5) bekezdése, illetőleg a Be. 600. § (1) bekezdés b) pontja értelmében tárgyalást tűzött ki, melyen meghallgatta V. r. vádlottat és ismertette az V. r. terhelt távollétében tartott tárgyalás lényegét.
- [32] A másodfokú bíróság a vádlotti és védelmi fellebbezésekkel megtámadott elsőfokú ítéletet, figyelemmel a jogorvoslati nyilatkozatok elsődleges felmentést célzó tartalmára a Be. 590. § (1), (2) és (9) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt a fellebbezéssel érintett III. r., IV. r. és V. r. vádlott vonatkozásában teljes terjedelmében felülbírált.
- [33] A III., IV. és V. r. vádlottat érintő felülbírálat során az ítéletábra megállapította, hogy a törvényszék az általános és a CI. fejezet szerinti külön perrendi szabályokat túlnyomórészt betartva folytatta le a bizonyítási eljárást, a Be. 163. § (2) és (3) bekezdésben rögzített tényállás tisztázási kötelezettségének is maradéktalanul eleget tett. A Be. 607. § (1) és a 608. § (1) bekezdésében felsorolt - az ítélet hatályon kívül helyezéséhez vezető - eljárási szabálysértést az ítéletábra nem észlelt.
- [34] A vádirat még az 1998. évi XIX. törvény (korábbi Be.) hatálya alatt érkezett, a teljes tárgyalási szakra azonban már a 2017. évi XC. törvény (Be.) szabályai voltak irányadóak. Tekintettel arra, hogy a törvényszék a Be. 2018. július 1-jei hatályba lépését megelőzően - 2018. június 28-án - kitűzte a tárgyalást, a Be. 875. § (1) bekezdése alapján törvényesen mellőzte az előkészítő ülés tartását.
- [35] A törvényszék a 2019. április 11.-i tárgyalási határnapon a tárgyalást a bíró személyében történt változás okán a Be. 518. § (3) bekezdésével összhangban ismételte meg a korábbi, 2018. június 15.-i tárgyalásról készült jegyzőkönyv ismertetésével.
- [36] A vádlottak és a tanúk figyelmeztetése szabályszerűen megtörtént, s az elsőfokú bíróság a releváns okiratok iratok tartalmát is ismertette.
- [37] Ugyanakkor semmiképpen sem követendő a törvényszék 2019. április 11.-i tárgyalásról készült 32. számú jegyzőkönyv 2. oldalán rögzítettekben kitűnő azon gyakorlata, hogy a terhelt távollétében történő tárgyalás megtartására vonatkozó indítvány megtételéről az ügyészt még az ismeretlen helyen tartózkodó vádlottal (jelen esetben V. r.) szembeni elfogatóparancs kibocsátása előtt nyilatkoztatta.
Ez ugyanis nem felel meg maradéktalanul a Be. 747. § (3) bekezdés b) pontjában és (4) bekezdésében, valamint a Be. 750. § (2)-(3) bekezdésében írtaknak, melyből levezethetően az ügyészség indítványtételi jogosultsága a bíróságnak az elfogatóparancs 15 napon belüli

eredménytelenségéről küldött tájékoztatáshoz kapcsolódik, azt megelőző, feltételes indítvány előterjesztésének nincs helye.

- [38] V. r. vádlott hirdetményi idézése iránt a törvényszék az elfogatóparancs 2019. április 11.-i kibocsátását követően 2019. április 25. napján intézkedett, s a hirdetmény e napon került a bírósági hirdetőtáblán kifüggesztésre, így azt a Be. 135. § (4) bekezdése értelmében 2019. május 10. napjával kell kézbesítettnek tekinteni. Ezért a 2019. május 15. napján tartott tárgyalás esetében V. r. vádlott vonatkozásában a Be. 510. § (5) bekezdése alapján irányadó legalább nyolc napos tárgyalási időköz nyilvánvalóan sérült.
- [39] Ezen eljárási szabálysértések azonban a tárgyalás V. r. vádlott távollétében történő megtarthatóságát nem befolyásolták, így az eljárás lefolytatására lényegi kihatással nem voltak.
- [40] Felhívja továbbá az ítéletábra az elsőfokú bíróság figyelmét arra is, hogy a vádlott vallomástétel megtagadásának jogosultsága nem utolsósorban a Be. 186. § (1) bekezdéséből kitűnően a személyi körülményeire vonatkozó kérdésekre is kiterjed, így helytelenül járt el a törvényszék, amikor IV. r. vádlottat csupán terhelti figyelmeztetését és a személyi körülményeire történt kihallgatását követően nyilatkoztatta arról, hogy kíván-e vallomást tenni.
- [41] A Be. 185. § és 523. § (1) és (2) bekezdésének helyes értelmezése szerint a bíróságnak a terhelti figyelmeztetés körében nem pusztán azt szükséges tisztázni, hogy a közölteket a vádlott értette-e, de azt is, hogy kíván-e, s ha igen, mely körben vallomást tenni.
- [42] Az ügy érdemére ki nem ható eljárási szabálysértés még, hogy a tárgyalási jegyzőkönyvekből a tanúk kihallgatásánál a személyi adatok zártan kezelésére vonatkozó jogra történt figyelmeztetés megtörténte nem tűnik ki, valamint, hogy a tanúk Be. 178. § (2) bekezdése szerinti valamennyi adata rögzítése nem történt meg.
- [43] Az ítéletábra III. r. vádlott korábbi büntetéseire, ellene folyó eljárásokra vonatkozó elsőfokú ítéleti megállapításokat (Be. 562. § (3) bekezdés b) pont) a hatósági bizonyítvány és a rendelkezésre álló előzményi ítéletkiadmányok alapján helyesbíti, pontosítja.
- A Kecskeméti Járásbíróság 2013. július 26. napján kelt és 2013. augusztus 29. napján jogerős 24.Bk.344/2013/5. számú végzésével helyesen 2007. július 2. és 2008. január 20. napja között folytatólagosan elkövetett adócsalás büntette miatt szabott ki 6 hónap - végrehajtásában helyesen 2 év próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetést és 5 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltást.
 - A másodikként feltüntetett Kiskörösi Járásbíróság 9.B.188/2017/4. számú - másodfokon jogerőre emelkedett - ítélete 160 óra közérdekű munka mellett a III.r. vádlottat 10 hónap „B” kategóriájú közúti járművezetéstől eltiltásra is ítélte.
 - Az utolsóként írt Kiskörösi Járásbíróság 17.Bpk.17/2018/5. számú végzése a III.r. terhelttel szemben 200 óra közérdekű munka büntetés mellett 1 év 2 hónap járművezetéstől eltiltás büntetést is kiszabott.
- [44] IV. r. vádlott korábbi büntetéseire vonatkozó adatok is pontosításra szorultak.
- A Kiskörösi Járásbíróság 2017. július 24. napján jogerős 15.Bpk.186/2017/3. számú végzésével 130.000 forint pénzbüntetés mellett és 4 hónap „B” kategóriájú közúti járművezetéstől eltiltást is kiszabott.

[45] V. r. vádlott személyi körülményei körében a másodfokú tárgyaláson tett nyilatkozata és a nyomozati iratokban orvosi iratok alapján rögzíti, hogy az általános iskola nyolc osztályát végezte el, elfogása előtt megbízás alapján lakásfelújítással foglalkozott, melyből havonta átalagosan 400-500.000 forint bevétele származott. Elvált, de élettársi kapcsolatban él S.K.-val, aki felszolgálóként havi 300-400.000 forint jövedelemmel rendelkezik. Vagyontalan, tartozás nem terheli. Kiskorú gyereke, eltartásra szoruló más hozzátartozója nincs. Magas vérnyomás betegségben szenved.

Korábbi büntetései körében tett ítéleti megállapítások a következők szerint helyesbítendők:

- Az elsőként írt Debreceni Városi Bíróság 37.B.2654/2004. számú ítélete a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 10.Bf.27/2005/10. számú határozata folytán emelkedett jogerőre 2005. szeptember 8. napján, amelyben V. r. terheltet folytatólagosan elkövetett csalás büntette és folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége miatt 2 év börtönbüntetés mellett 3 év közügyektől eltiltásra is ítélték.
- A másodikként jelölt Fővárosi Törvényszék másodfokon jogerőre emelkedett 26.B.1016/2010/122. számú ítéletével elbírált bűncselekmények megnevezése pontosan felbujtóként elkövetett csalás büntettének kísérlete és felbujtóként elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége, a büntetés megnevezése pedig szabadságvesztés.
- A Fővárosi Bíróság 7.B.896/2004/623. számú ítéletével elbírált társtettesként, folytatólagosan elkövetett csalás büntette és közokirat-hamisítás büntette elkövetési ideje 2001. október 15. és 2001. november 21.
- A Fővárosi Törvényszék 2014. szeptember 4. napján kelt és ugyanakkor jogerős 20.B.637/2013/88. számú ítéletével elbírált bűncselekmény megnevezése pontosan bűnsegédként elkövetett csalás büntette, elkövetési ideje, 2002. november-december.

[46] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás túlnyomórészt megalapozott, annak kisebb hiányosságokra visszavezethető részbeni megalapozatlanságának (Be. 592. § (2) bekezdés a) pont) kiküszöbölése érdekében a rendelkezésre álló iratok alapján a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja értelmében a másodfokú bíróság a tényállást a következők szerint módosítja, illetőleg az elírásokat az alábbiak szerint helyesbíti.

- Az elsőfokú ítélet 8. oldalának 2. bekezdését kiegészíti azzal, hogy a IV. r. vádlott által felvett 53.490 euró középárfolyamon 16.615.063 forintnak felel meg. (MNB középárfolyam 1 euró = 310,62 forint),
- a 8. oldal 3. bekezdésében a IV. r. vádlott által felvett 18.710 euró 5.866.707 forintnak felel meg középárfolyamon. (MNB középárfolyam 1 euró = 313,56 forint).
- A 8. oldal 3. bekezdését követően azt is rögzíti, hogy IV. r. vádlott cég1 bank1-nél vezetett devizaszámlájáról összesen 72.200 eurót (mely középárfolyamon 22.481.770 forintnak felel meg) vett fel.
- A 9. oldal 2. bekezdésében a IV. r. vádlott által felvett 64.615 euró középárfolyamon 19.851.666 forintnak felel meg. (MNB középárfolyam 1 euró = 307,23 forint),
- a 9. oldalának 6. bekezdésében a III. r. vádlott által felvett 54.420 euró középárfolyamon 16.986.658 forintnak felel meg. (MNB középárfolyam 1 euró = 312,14 forint);
- a 9. oldal 7. bekezdésében a III. r. vádlott által felvett 18.190 euró középárfolyamon 5.715.661 forintnak felel meg. (MNB középárfolyam 1 euró = 314.22 forint).

- A 9. oldal utolsó bekezdése előtt rögzíti azt is, hogy III. r. vádlott cég² bank¹-nél vezetett devizaszámlájáról összesen 72.610 eurót vett fel (mely középárfolyamon 22.702.319 forintnak felel meg).
- A tényállás IV. pontjában VI. r. terhelt nevét ...-ra helyesbíti, s az elsőfokú ítélet 10. oldalának utolsó előtti bekezdésében azt is megállapítja, hogy a VI. r. vádlott által felvett 80.010 euró középárfolyamon 24.581.472 forintnak felel meg. (MNB középárfolyam 1 euró = 307,23 forint).
- Az ítélet 11. oldalának 3. bekezdésében az V. r. vádlott által felvett 5.000 euró 1.571.100 forintnak felel meg. (MNB középárfolyam 1 euró = 314,22 forint).
- A 11. oldal 4. bekezdése után megállapítja, hogy V. r. vádlott cég³ bank¹-nél vezetett euró alapú bankszámlájáról összesen 159.855 eurónak megfelelő összeget vett fel (mely középárfolyamon 43.379.100 forintnak felel meg);
- a 11. oldal 6. bekezdését követően pedig azt, hogy V. r. vádlott cég³-nak bank¹-nél vezetett euró alapú bankszámlájáról összesen 16.737 eurónak megfelelő 5.000.000 forintot vett fel.
- A 9. oldal 4. bekezdéséből, a 11. oldal utolsó és 12. oldal első bekezdéséből a IV. r., illetőleg V. r. vádlott tudattartalmára vont - helytálló - ténybeli következtetés levezetését, indokolását a tényállásból a bizonyítékok értékelése körébe (Be. 561. § (3) bekezdés d) pont) átemeli.

- [47] Az így kiegészített és helyesbített tényállás már mindenben hiánytalan és pontos, téves ténybeli következtetést sem tartalmaz, az a vádlottak tagadásával szembenálló részében is a bizonyítékok okszerű, logikus mérlegelésén alapul, így a Be. 593. § (3) bekezdése értelmében a másodfokú eljárásban is irányadó volt.
- [48] Az elsőfokú bíróság eleget tett indokolási kötelezettségének, irathűen bemutatta a rendelkezésre álló bizonyítékokat, s meggyőző érveléssel fejtette ki, hogy mely bizonyítékot milyen okból fogadott vagy vetett el a tényállás egyes megállapításaival összefüggésben.
- [49] Ebből kitűnően nyilvánvalóan nem foghat helyt V. r. vádlott védőjének azon hivatkozása, mely szerint az ítéletben az V. tényállási pontban foglaltakat megalapozó bizonyítékok nem kerültek feltüntetésre.
- [50] Az okirati bizonyítékok (feljelentések, banki tájékoztatások, bankszámlaforgalmi adatok) alapján az átutalások, pénzfelvételek időpontjai, helyszínei, azok összegei, úgyszintén az utaló és a pénzt felvevő személye nem vitathatóan megállapítható volt.
- [51] Azt is helytállóan rögzítette a törvényszék, hogy a rendelkezésre álló okiratok (feljelentések, banki tájékoztatások, EUROPOL átirata), figyelemmel az utalás bankszála tulajdonosoktól eltérő (azonos cég⁴) címzettjére és az utalások körülményeire, az alaphüvelykelemény(ek) elkövetését valamennyi tényállási pontot érintően kellően valószínűsítik.
- [52] A fentebb hivatkozott okirati bizonyítékok, illetőleg a terhelt cselekvőségére közvetlenül utaló terhelti és tanúvallomások fényében a bizonyítékok zárt logikai láncolatának hiányára vonatkozó védelmi érvelés értelmezhetetlen. Ez utóbbi kapcsán kialakult elméletek ugyanis azon eseteket modellezik, amikor a terhelti cselekvőséggel összefüggésben kizárólag közvetett bizonyítékok állnak rendelkezésre, mely azonban nyilvánvalóan nem

azonosítható azzal, hogy a bíróság a terhelt(ek) által tanúsított - védelem által sem vitatott - magatartások körülményeiből a tudattartalmára von ténybeli következtetést.

- [53] Jelen ügyben a törvényszék körültekintően megvizsgált minden olyan tény, adatot, mely a vádlottaknak az utalások és pénzkivételek idején fennállt tudattartalmára vont következtetését megalapozhatta, az e körben kifejtettekkel a másodfokú bíróság mindenben egyetértett, azok megisméltése szükségtelen.
- [54] Nem tévedett az elsőfokú bíróság III. r. vádlott szavahihetőségének megítélésénél, tárgyalási vallomásának elvetésénél sem. III. r. terhelt nyomozati vallomásainak megváltoztatására elfogadható magyarázattal nem szolgált, a 2015. szeptember 22. napján már elhunyt D.P. fenyegetése erre valós alappal nem szolgálhatott, tekintve a gyanúsított kihallgatások és szembesítések időpontját is (2015. december 21., 2017. február 8., 2017. április 27., szeptember 7., 27.). Megjegyzendő, hogy a III. r. vádlott egyik vallomásának elfogadása sem vezethetett volna büntetőjogi felelősség alóli mentesüléséhez, a terhelt társak beszerzésének körülményei, az ismétlődő elkövetési magatartások, a megbízó háttérben maradása, s már önmagában a bankszámlán levő igen magas összeg készpénzben való felvétele alapján ugyanis kizárt, hogy III. r. vádlott magatartását valós befektetésekkel összefüggő nem kifogásolható gyakorlatnak vélje. Ugyanerre utal, több terhelt társ közreműködésének igénybevétele, és eltérő bankszámlák használata.
- [55] A fenti körülmények jelentőségének felismerése különleges tárgyi tudást nem igényel, így e szempontból a vádlottak alacsony iskolázottsága a tudattartalomra vont következtetésre kihatással nincs. Ez mondható el azon tényről is, hogy III. r. vádlott 2014. szeptember 4. napját követően újabb elkövetői magatartást már nem fejtett ki, miután ez időpontban számára is egyértelművé vált, hogy a bank is észlelte az átutalt összeg bűncselekményi eredetének gyanúját.
- [56] Mindezekre figyelemmel tehát az ítélet táblája szerint is szükségtelen volt a település¹ Városi Rendőrkapitányság megkeresése, az ugyanis a terhelt védekezésének elfogadását, a tényállás módosítását nem eredményezhette volna.
- [57] Ugyanakkor arra is szükséges rámutatni, hogy III. r. vádlott tárgyalási vallomásának elvetése nem azonos gyanúsított nyilatkozatainak elfogadásával. Utóbbiak vonatkozásában az elsőfokú bíróság helytállóan csak az egyéb, okirati bizonyítékokkal is összecsengő állításait fogadta el. Nem véletlen tehát, hogy a más forrásból meg nem erősített azon tény, hogy III. r. terhelt a számlákból felvett pénzekből mily módon részesedett az ítéleti tényállásban nem került rögzítésre.
- [58] A másodfokú eljárás során felvett bizonyítás, azaz V. r. vádlott kihallgatása, az általa előadottak sem tették szükségessé a tényállás módosítását illetőleg az indokolás lényeges kiegészítését. A vallomása ugyanis olyan új tény, körülményt nem tartalmazott, mely az elkövetéskori tudattartalmára vont elsőbírói következtetés helyességét megkérdőjelezte volna. E körben szükséges utalni arra is, hogy az elkövetést megelőzően hasonló jellegű cselekmény miatt, miután más személyeket arra vett rá, hogy bankoknál saját nevükben bankszámlaszerződést kössenek, s az odaérkező - nekik nem járó - pénzüsségeket vegyék ki és adják át megbízóiknak, már megállapították büntetőjogi felelősségét (Fővárosi

Törvényszék 2014. szeptember 4. napján jogerős 20.B.637/2013/88. számú ítélete), arra sem hivatkozott, hogy ez a bűnelkövetői gyakorlat számára ismeretlen volt.

- [59] V. r. vádlott másodfokú tárgyaláson előterjesztett azon védekezése, hogy a pénzek egy kávézó! nevű helyen megismert L.P. nevű (későbbiekben egy alkalommal LRP néven megnevezett) személy közvetítésével érkeztek külföldi céges befektetőkből, akik ezen összegeket projektfinanszírozás céljából adták, már önmagában minden alapot nélkülöz. Ugyanez mondható el V. r. vádlott további állításairól is, miszerint a készpénz felvételét követően ő azokat, az egyébként már kényszerítésként álló cége nevében más gazdasági társaságoknak - akik közül egyet sem nevezett meg konkrétan - kamatra, szerződéssel kihelyezte, s a visszafizetésre ez utóbbi társaságok csőd miatti megszűnése miatt nem került sor.
- Nincs ugyanis gazdasági racionalitása annak, hogy külföldi gazdasági társaságok szerződés nélkül, egy kávézóbeli ismeretség alapján, a címzett cég vagyoni helyzetének és a tervezett befektetés részleteinek ismerete nélkül több tízmillió forintot utaljanak át egy általuk nem ismert személy által képviselt, igen kedvezőtlen pénzügyi, gazdasági múlttal rendelkező cég számlájára. S úgyszintén nem elképzelhető a gazdasági életben - a már akkor is hatályos számviteli előírások okán - e pénzek jelentős írásos dokumentáció nélküli átadása, befektetése, s maga a készpénzes fizetési mód sem.
- Az V.r. terhelt által elmondottakat, a fentiekben már hivatkozott ellentmondások mellett a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok is teljes körűen cáfolták. Ezzel összefüggésben cég3 vagyoni helyzetével, működésével kapcsolatos iratok (cégmásolat, adóhatósági dokumentáció), illetőleg az utalásra vonatkozó iratok jelentőségét szükséges hangsúlyozni. Utóbbiakból egyébként az is megállapítható, hogy az utalás címzettje egyik esetben sem cég3, hanem cég4, s az átutaló nem egy esetben nem is cég, hanem különböző országokban élő magánszemélyek voltak.
- A fentiekre figyelemmel értelemszerűen nem volt elfogadható az V. r. vádlotti vallomás azon része sem, mely az átutalt összegek befektetésére (felhasználásra) és arra vonatkozott, hogy az ügyletből személyesen kb. 3-4 millió Ft haszna származott.
- [60] A másodfokú bíróság az előbbieken is kifejtettekre figyelemmel L.P. tanúkenti kihallgatására irányuló V. r. vádlotti bizonyítási indítványt elutasította, nemcsak azért, mert az általa közöltek a tanú azonosítására nem voltak alkalmasak, de a tényállás megállapításához a közvetítő tanúkenti kihallgatása egyébként is szükségtelen volt. Az irányadó tényállás ugyanis tartalmazza a cselekménnyel összefüggésben ismeretlenül maradt személy közreműködését, a megbízó azonosítása azonban V. r. vádlott elkövetéskori tudattartalmának, cselekvőségének eltérő megítéléshez nem vezethetett volna.
- [61] Az ily módon irányadó tényállás alapján tehát az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett III. r., IV. r. és V. r. vádlott bűnösségére, s a cselekmények minősítése és az igen részletes jogi indokolás is csak a folytatólagos elkövetés megállapításának elmaradása miatt volt helyesbítendő, kiegészítendő.
- [62] A más által elkövetett büntetendő cselekményből származó dolog Btk. 399. § (2) bekezdés a) pontja szerinti megszerzése történhet a saját vagy harmadik személy részére egyaránt. A dolog eredetére, mint objektív tényállási elemre kiterjedő tudat - mint a szándékosság eleme - azt jelenti, hogy az elkövető tisztában van a dolog és valamely más bűncselekmény közötti viszonytal, de nem szükséges a büntetendő alapcselekmény részleteinek ismerete, elegendő az is, ha a dolog - jelen esetben bankszámlára érkező

pénzösszeg - büntetendő cselekményből származása a körülmények alapján benne felmerült vagy fel kellett, hogy merüljön, és az elkövetési magatartást ennek ellenére, a büntetendő cselekményből származó dolog megszerzésének lehetőségébe belenyugodva, aziránt közömbösséget tanúsítva valósította meg. A III., IV. és V. r. vádlottak terhére rótt ún. „statikus pénzmosás” nem célzatos bűncselekmény, azaz az elkövetőnek nem célja az eredet elleplezése, az elkövető tudata csupán arra terjed ki, hogy a dolog bűncselekményből származik, s azt ennek ismeretében szerzi meg. E körben a törvényszék kifogástalanul mutatott rá azon tényekre, adatokra, a megbízás, utalás, pénzfelvétel körülményeire, az utaló és a terheltek által képviselt cégek közötti gazdasági kapcsolat hiányára, az utalás összegére stb., a közreműködésért ígért jelentős összegekre, továbbá a hasonló szerepet vállaló vádlott-társak közreműködéséről való tudomásra, melyekből nem kétséges azon következtetés megalapozottsága, hogy III., IV. illetőleg V. r. vádlottnak is előre kellett látnia annak lehetőségét, hogy közreműködésével büntetendő cselekményből származó pénzösszegek megszerzésében vehetnek részt, ebbe azonban belenyugodtak, ezzel szemben közömbösséget tanúsítottak.

- [63] A bírói gyakorlat ugyanakkor következetes abban, hogy kizárólag ugyanazon elkövető, ugyanazon bűncselekményből származó pénzösszegekre, egységes célból, kifejtett elkövetési magatartásai képeznek természetes egységet. Ebből kifolyólag pusztán az elkövető illetőleg a kivétellel érintett bankszámla azonossága eltérő alapbűncselekményből származó pénzösszegek tekintetében természetes egységet nem teremt.
- [64] A két vagy több részselekményből álló, egymáshoz közeli időpontokban, egységes akaratelhatározással elkövetett pénzmosási cselekmény a folytatólágosság törvényi egységébe tartozik. E körben az orgazdaság bűncselekményével kapcsolatos jogi megállapításokról szóló 4/2004. Büntető Jogegységi Határozatban kifejtettek irányadónak tekinthetők. Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság a III. r., IV. r. és V. r. vádlott terhén értékelt pénzmosás büntettét a Btk. 6. § (2) bekezdése értelmében folytatólágosan elkövetettnek minősítette.
- [65] Az elkövetői alakzat megállapítása mindhárom terhelt vonatkozásában helytálló.
- [66] A büntetés kiszabása során irányadó körülményeket a törvényszék túlnyomórészt feltárta, ugyanakkor - részben a minősítésre is figyelemmel - további súlyosító tényező a folytatólágos, valamint a társtettesi elkövetés, III. r. vádlott vonatkozásában továbbá terhelt társait is bűnbevivő, jelentősebb szerepe, illetőleg, hogy kettőt jóval meghaladó részselekményben vett részt tevőlegesen.
- [67] IV. r. vádlott terhére szól, hogy bár az elkövetés idején büntetlen előéletű volt, de már más jellegű cselekmény miatt büntetőeljárás hatálya alatt állt.
- [68] V. r. vádlottnál többszörösen büntetett előélete, két felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje és más büntetőeljárás hatálya alatti elkövetés súlyosító tényező, ugyanakkor javára veendő figyelembe, hogy cég4 bank2-nél vezetett számlájára utalt bűncselekményből származó összeg jelentős része lefoglalásra és a sértett részére visszaütalásra került, valamint V. r. terhelt nem cáfolt betegsége.
- [69] Az így pontosított, kiegészített bűnösségi körülmények alapján, figyelemmel a cselekmények jelentős tárgyi súlyára is, az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel érintett vádlottak vonatkozásában helyesen választotta meg a büntetés nemét, III. és IV. r. terheltet érintően pedig annak mértékét is. V. r. vádlott tekintetében a büntetés enyhítésére, a szabadságvesztés és ahhoz igazodó közügyektől eltiltás tartamának mérséklésére a belső

arányosság maradéktalan érvényesülése érdekében látott az ítélőtábla lehetőséget. Álláspontja szerint ugyanis III.r. és V. r. vádlott között különbségtétel nem indokolt, utóbbi kétségtelenül kedvezőtlenebb előéletét III. r. terhelt másokat bűnbevivő szerepe, s jóval több részcselekményben való részvétele ellensúlyozza. Ezért az V. r. vádlottal szemben kiszabott büntetést 2 év 8 hónap szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra enyhítette. A szabadságvesztés büntetési tételkeret alsó határához közeli és az elengedés szabadságvesztés generális minimumát meghaladó tartama miatt a változtatás indokolt, az jelentéktelenek nem tekinthető.

- [70] Ezen V. r. vádlottat érintő módosítással az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés mindhárom vádlott vonatkozásában maradéktalanul megfelel a büntetéskiszabási elveknek, büntetési céloknak, azok további enyhítésére, figyelemmel a cselekmények jelentős súlyára és III., V. r. vádlottak személyében rejlő fokozottabb társadalomra veszélyességre, nem volt alap.
- [71] IV. r. vádlott esetében a törvényszék helytállóan indokolta a szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztésére vonatkozó döntését, a Btk. 85. § (2) bekezdésében írt keretek között meghatározott, a maximumot meg sem közelítő próbaidő mérséklésére a másodfokú bíróság a folytatólagos elkövetés és a cselekvőségével összefüggő utalások jelentős érték felső határához közelebbi összege folytán nem látott lehetőséget.
- [72] A felfüggesztett szabadságvesztések próbaideje alatti elkövetése okán a III. és V. r. terheltek vonatkozásában a szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztését a Btk. 86. § (1) bekezdés c) pontja kizárta.
- [73] A III. és V. r. vádlott vonatkozásában a közügyektől eltiltás mellékbüntetésként kiszabotkénti megjelölése az „egységes elítélés” elvéből és abból következően, hogy az anyagi jogi szabályok szerint a közügyektől eltiltás az egyetlen mellékbüntetés, s annak kiszabására a törvény alapján csak mellékbüntetésként kerülhet sor, szükségtelen. (Kúria „A határozatszerkesztés” tárgykörben végzett joggyakorlat-elemzés megállapításairól szóló összefoglaló vélemény 6. mellékletének 12. oldala)
- [74] Az elsőfokú bíróság mindhárom vádlott vonatkozásában törvényesen állapította meg a szabadságvesztések végrehajtási fokozatát, a feltételes szabadságra bocsáthatás legkorábbi időpontját, s helytállóak III. és V. r. terhelt tekintetében a korábbi szabadságvesztés(ek) végrehajtásának elrendelésére, valamint a lefoglalt bűnjelekre és a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezések is, s azok jogszabályi hivatkozásai is pontosak.
- [75] Észlelte az ítélőtábla, hogy a 8/2015. (IV. 17.) és a 3102/2018. (IV. 9.) AB határozatok kötelező előírása ellenére az elsőfokú bíróság elmulasztotta hivatalból megvizsgálni IV. r. vádlottat érintően az ún. előzetes mentesítés lehetőségét. A Btk. 102. § (1) bekezdéséből következően az előzetes mentesítésre való érdemességet minden olyan esetben vizsgálni kell, amikor a bíróság a szabadságvesztés végrehajtását felfüggeszti, függetlenül attól, hogy azt a terhelt kifejezetten nem kérelmezte. Az érdemesség tárgyában a bíróság mérlegeléssel hozza meg a döntését, azonban a bírói gyakorlat szerint az előzetes mentesítés rendkívüli jogintézmény (BH 1996.510.) Az érdemesség megítélésénél nem csak az elkövető személyét és életvitelét, hanem a bűncselekmény tárgyi súlyát és jellegét is értékelni kell. Jelen ügy tárgyát egy anyagi haszonszerzés által motivált, más/mások által elkövetett bűncselekményekből származó haszon biztosítását célzó, ekként a bűnözéshez kapcsolódó

magatartás képezte. Mindez - figyelemmel arra, hogy a IV. r. vádlott időközben más bűncselekmény miatt jogerősen elítélésre is került és nála a bűnösség belátása s hiányzott - a mentesítésre való érdemességét nem alapozta meg.

- [76] A fellebbviteli főügyészség átiratában III. r. vádlott vonatkozásában indítványozott Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja szerinti vagyoneklobzás alkalmazásának törvényi feltételei nem állnak fenn, az irányadó tényállásban ugyanis III. r. vádlottnak a bankszámláról felvett pénzüsszegekből történő részesedésére, tehát a bűncselekményből való gazdagodására utaló tények - azt alátámasztó kétséget kizáró bizonyíték hiányában - nem kerültek rögzítésre.
- [77] Ezen túlmenően az ítéletábla V. r. terhelt tekintetében sem látott lehetőséget a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontján alapuló vagyoneklobzás elrendelésére, nem utolsósorban a másodfokú eljárásban előterjesztett vallomásának elvetésére figyelemmel.
Ez utóbbi miatt ugyanis az irányadó tényállás nem módosult. E szerint pedig, bár nem vitatható az ügyészség azon álláspontjának helyessége, hogy a bankszámláról felvett pénzüsszegeket V. r. vádlott megszerezte, azonban az sem, hogy a bűncselekményben további - ismeretlenül maradt - személyek részvételére, és így a számláról felvett összegekből történő szükségszerű részesedésükre egyértelmű adatok utalnak. A vádirati és az azzal egyező ítéleti tényállás ugyanis a tényeket csak a pénzmosás bűncselekményének megállapíthatóságához szükséges körben és mélységben tartalmazta, s így azon tények, melyekből V. r. terhelt egyéni vagyongyarapodására egyértelmű következtetés vonható lenne, maradéktalanul nem szerepeltek benne.
- [78] Az V. r. terhére rótt Btk. 399. § (2) bekezdés a) pontja szerinti pénzmosás büntette kapcsán a törvény úgy fogalmaz, hogy az (1) bekezdés szerint büntetendő, aki a más által elkövetett büntetendő bűncselekményből származó dolgot magának vagy harmadik személynek megszerzi.
- [79] Amellett tehát, hogy a megszerzés V. r. vádlott részéről nyilvánvalóan megtörtént, a tényállás alapján annak saját részre (és nem harmadik személy részére) történő fordulatára pontosan meghatározható összeget érintően aggálytalan következtetés nem vonható.
- [80] Emiatt pedig V. r. vádlott bűncselekménnyel összefüggő vagyongyarapodása nem állapítható meg, arra vonatkozóan az ügyészség bizonyítási eszközt sem ajánlott fel, s ennek hiányában annak elvonására, vagyoneklobzás alkalmazására sem kerülhet sor (69/2008. illetve 95/2011. BK vélemény).
- [81] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéletábla mint másodfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék 31.B.741/2018/46. számú ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyéb törvényes rendelkezéseit pedig a Be. 605. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.
- [82] Helyesbítette ugyanakkor III. r. vádlott vonatkozásában a végrehajtani rendelt felfüggesztett szabadságvesztés adatait annyiban, hogy a felfüggesztés próbaideje 2 év volt.
- [83] Rögzítette továbbá a Be.184.§ (2) bekezdés e), f) pontja és 451.§ (3) bekezdése alapján a fellebbezéssel érintett vádlottak személyazonosító okmányának számát, lakcímét, tartózkodási helyét.

- [84] Rendelkezett még a Btk. 92.§ (1) és (2) bekezdése alapján az V. r. vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetését követően előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról.
- [85] A Be. 613.§ (1) bekezdése és a Be. 574.§ (1), (2) és (4) bekezdése alapján kötelezte a III., IV. és V. r. vádlottakat a másodfokú eljárás során a kirendelt védőjük díjával felmerült bűnügyi költség viselésére.

, 2020. január 24.

. Magócsi István sk.. Raczky Katalin sk. dr. Borbás Virág Bernadett sk.
a tanács elnöke előadó bíró bíró

A Fővárosi Törvényszék 31.B.741/2018/46. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.180/2019/34. számú ítéltében írt változtatással III. r., IV. r. és V. r. vádlott vonatkozásában 2020. január 24. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2020. január 24.

dr. Magócsi István sk.
a tanács elnöke